

Predmet: Tužilac protiv Devetaka i drugih - slučaj Lovas

Broj predmeta: K.V. br. 6/07 (od 01.01.2010. godine broj predmeta je K. Po2 br. 22/10)

Glavni pretres: 16. 10. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Odbrana optuženog Dragana Bačića

U Lovas je otišao po nagovoru sada pokojnog kuma Zorana Obrenovića – Aždaje, koji mu je tamo poverio zadatak da 30 do 50 žena vodi na rad u polju. Okupljali su se oko 8-9:00 časova preko puta *Zemljoradničke zadruga*, a onda su traktorom, u prikolici, prebacivani na berbu kukuruza. Popodne oko 17:00 časova vraćani su kućama. Te žene niko nije maltretirao, sve je bilo u redu, to nije bio prinudni rad. Dok su radili dobijali su hranu, na njivi doručak i ručak, a večerali su kod kuće. Tako je radio do 18.10.1991. godine kada je 10-20 muškaraca poveo na rad u silosu da prepakuju jabuke. Na jednoj raskrsnici zaustavili su ga naoružani ljudi i naredili da postroji te ljude koje je vodio u silos, što je on i uradio. Zatim je pristigla kolona civila i vojnika koja je išla ispred *Zadruga* i svi su se uputili prema silosima. U međuvremenu pridružio mu se optuženi Jovan Dimitrijević. Kolona je skrenula desno od puta, a odmah potom čuo je da neko viče *Stoj, mina*, nakon čega je usledila eksplozija i video je Jovana Dimitrijevića kako leti kroz vazduh. Prišao mu je i on je rekao *Brate, pogodiše me*, a nakon toga pao je u nesvest. Izvukao ga je sa livade i stavio ga u vojni pincgauer, kojim je odvezen u bolnicu.

Pitanja i predočavanja od strane Predsednika veća

U Lovasu je nosio lovačke pantalone koje mu je dao meštаниn sela, Hrvat koga zna po nadimku *Brka*. Oспорava iskaz dat u policiji 28.05.2007. godine. Poznaje Borislava-*Batu* Mihajlovića koji je takođe iz Dobanovaca, ali on nije sa njima otišao u Lovas. Optuženog Sašu Stojanovića tada nije poznavao. Žene je u to vreme na radove vodio sam, a kada je vodio muškarce sa njim su išla 5-6 vojnika. Siguran je da je to bio dobrovoljan rad. Ne zna ko je davao zadatke njegovom kumu Zoranu Obrenoviću. Na dan 23.10.1991. godine Zoran Obrenović mu je rekao da je poginuo komandir policije Vorkapić i da on pazi na njegove roditelje. On je to i radio do 02. ili 03.11.1991. godine, kada je otišao kući. Negira da je u Lovasu nosio maskirnu uniformu i bio naoružan automatskom puškom. Nije znao da su u livadi sa detelinom bile postavljene mine. Ne zna da je postojao zatvor u Lovasu. Video da civili nakon ulaska u detelinu pokreću noge levo desno, ali nije znao zbog čega to čine.

Pitanja tužioca

Kada je kolona stigla do deteline nisu videli žene koje su otišle 10-tak minuta ranije. Za jedinicu *Dušan Silni* je saznao tek kasnije, ali tada, dok je bio u Lovasu, nije znao. Nije bio pripadnik te jedinice jer nije nosio uniformu, a u Lovas je došao kao civil. Nije video, ni čuo, da je tokom kretanja kolone, neko od vojnika ubio civila. Negira odbranu optuženih Zorana Kosijera i Aleksandra Nikolajidisa da su oni od 23.10. do 02.11. 1991. godine čuvali roditelje Milorada Vorkapića, jer je to u navedenom periodu činio on.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnika oštećenih odgovara da je od roditelja Milorada Vorkapića dobio krznene kožuh, radni prsluk, cipele, vunene čarape, a to je bila civilna odeća. Nikada nije došlo do bilo kakvog incidenta za vreme radova koje je on nadzirao. U pratnji žena koje su radile na njivama pored njega išao je i civil koji je vozio traktor. Pored Hrvatica u radove na polju odlazile su i

Srpkinje, ali se ne seća imena bilo koje od njih. Hrvati ranjeni na minskom polju prevezeni su nekim drugim vozilima. Nije čuo da je tokom njegovog boravka u Lovasu ubijen bilo koji civil Hrvat, nije video mrtva tela, niti zna za sakupljanje tela meštana Hrvata koje su ubili srpski vojnici u napadu na selo i nakon toga.